

MARTINAITIS JURGIS

Kunigas, dramaturgas **Jurgis Martinaitis** gimė 1863 04 16 / 28 Gaižūnų kaime (Pakruojo r.). Privačiai mokėsi Šiauliuose. 1890 m. Mintaujos gimnazijoje išlaikė 4 klasių egzaminus. 1892–1897 m. mokėsi Žemaičių vyskupijos kunigų seminarijoje. 1897 m. išventintas į kunigus. 1897–1904 m. buvo vikaras Laukesoje, Rokiškyje, Gruzdžiuose, Laukesoje, 1904–1916 m. Feldhofo filialistas. 1915 m. sudegus bažnyčia ir klebonijai, 1916–1918 m. gyveno Mežanuose, Drūkšių parapijoje. Nuo 1918 m. Smėlynės, nuo 1922 m. Salako klebonas. 1927–1939 m. buvo Šimonių kuratas. Energingai tvarkė neseniai pastatytą bažnyčią, įrengė 3 altorius, parūpino naujus varpus, pastatė parapijos salę (1932 m.), aktyviai dalyvavo parapijos katalikiškų organizacijų veikloje (subūrė angelaičius, pavasarininkus, katalikes moteris), organizuodavo vaidinimus. Buvo neblogas oratorius, jo sakomų pamokslų žmonės galėdavo klausytis porą valandų. 1939 m. savo lėšomis įsteigė Šv. Antano altariją į kurią ir persikėlė gyventi. J. Martinaitis buvo Blaivybės draugijos, Katalikų veikimo centro, Lietuvos katalikų vyrų sąjungos, Pavasarininkų federacijos narys. Antrojo pasaulinio karo metais gelbėjo žydus. Parašė mėgėjų scenai skirtų pjesių „Nelaiminga moterystė“ (1937), „Meksikos kankinys“, „Našlaitė“ (abi 1938). „Jonelio klaida“ (1939) ir kitas. Apdovanotas Šv. Stanislovo III-ojo laipsnio ordinu (1916). Mirė 1946 10 02, palaidotas Šimonių bažnyčios šventoriuje. Užrašas ant paminklo: „Į ką tikėjau, dabar jau regiu. 1950 03“.